

Una expressió qualsevol on apareix **Continuation callcc: [:k | ...]** proporciona un entorn per a aquest enviament de missatge **#callcc:**

La continuació és precisament aquest entorn, que està esperant el retorn de l'enviament de missatge **Continuation callcc: [:k | ...]**. Aleshores, com funciona **Continuation callcc: [:k | ...]**?

Una cosa que hem de tenir MOLT clara és que sempre que es fa **Continuation callcc: [:k | ...]**, s'avaluarà el bloc **[:k | ...]**

Continuation callcc: [:k | ...] = [:k | ...] value: <la continuació>

L'entorn del que parlàvem més amunt és l'expressió on apareix **Continuation callcc: [:k | ...]**, esperant un valor de retorn d'aquest enviament de missatge en el mateix punt on s'ha fet l'enviament de **#callcc:**

Ens podem imaginar la continuació com un block especial, d'un paràmetre, on el paràmetre està posat just en el punt on hem fet **Continuation callcc: [:k | ...]**. És com si hagués un forat que espera un valor retornat. Aquest block és un block especial perquè és un **escape block**, és a dir, un block que ell mateix es converteix en allò que queda per fer, abandonant qualsevol cosa que s'estés executant.

Exemple:

$2 * 3 + (\text{Continuation callcc: } [:k \mid 5])$

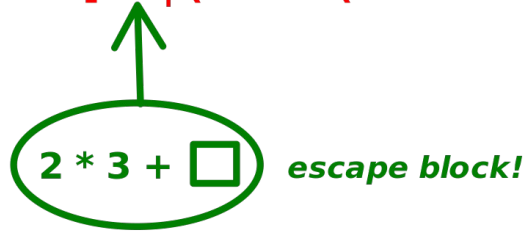
S'avalua el block $[:k \mid 5]$ amb resultat 5

Fixem-nos que NO fem servir k, no fem servir la continuació

$2 * 3 + (\text{Continuation callcc: } [:k \mid 5]) \Rightarrow 2 * 3 + 5 \Rightarrow 11$

Exemple:

$2 * 3 + (\text{Continuation callcc: } [:k \mid (8 * 4 * (k \text{ value: } 5)) \text{ traceCr }])$

S'avalua el block $[:k \mid (8 * 4 * (k \text{ value: } 5)) \text{ traceCr }]$

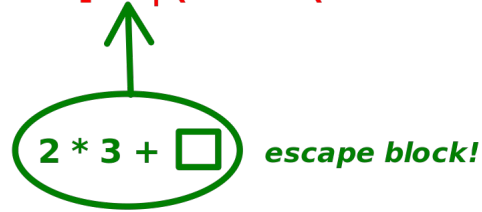
Aquí sí estem utilitzant (l'estem avaluant) la continuació.

Si la continuació NO fos un escape block, si fos un block normal: $8 * 4 * (2 * 3 + 5) \Rightarrow 352$
i aquest número s'escriuria al Transcript...

Però això NO passa!

Exemple:

$2 * 3 + (\text{Continuation callcc: } [:k \mid (8 * 4 * (k \text{ value: } 5)) \text{ traceCr }])$

S'avalua el block $[:k \mid (8 * 4 * (k \text{ value: } 5)) \text{ traceCr }]$

Com que la continuació és com un **escape block**, allò que estava pendent de fer en el moment d'avaluar-la, $(32 + \dots) \text{ traceCr}$, s'abandona. El que fem és talment **com si tornéssim** a l'expressió principal, $2 * 3 + \dots$ i fessim servir el paràmetre que passem a l'avaluació de la continuació (en aquest cas 5) com a valor retornat per **Continuation callcc: $[:k \mid (8 * 4 * (k \text{ value: } 5)) \text{ traceCr }]$**

Així doncs, $2 * 3 + (\text{Continuation callcc: } [:k \mid \dots]) \Rightarrow 2 * 3 + 5 \Rightarrow 11$ i no s'escriu RES al Transcript

Exemple:

Al tanto! escape block!

```
x := .  
x ifFalse: [ cont value: true ].  
x
```

```
| x cont |  
x := Continuation callcc: [ :k | cont := k. false ].  
x ifFalse: [ cont value: true ].  
x
```

```
x := true.  
x ifFalse: [ cont value: true ].  
x
```

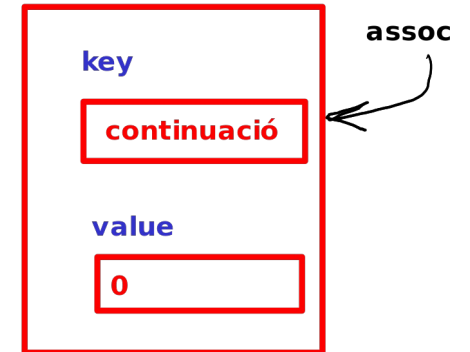
i tot el que quedava pendent s'abandona

Exemple:

```
| assoc |  
assoc := Continuation callcc: [ :cc | cc -> 0 ].  
assoc value: assoc value + 1.  
self assert: assoc value ~= 5.  
assoc value = 4  
ifFalse: [ assoc key value: assoc ]
```

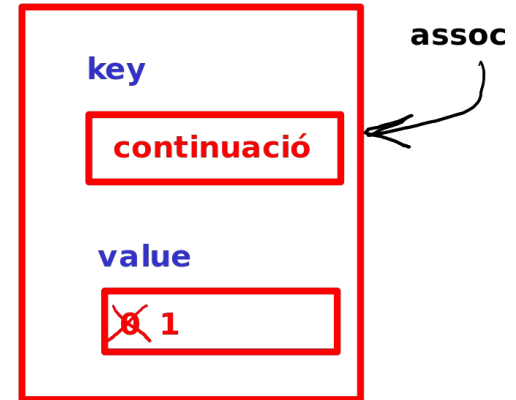
El bloc retorna la instància
d'Association

Instància d'Association
<continuació, 0>


```
| assoc |  
assoc := Continuation callcc: [ :cc | cc -> 0 ].  
assoc value: assoc value + 1.  
self assert: assoc value ~= 5.  
assoc value = 4  
    ifFalse: [ assoc key value: assoc ]
```

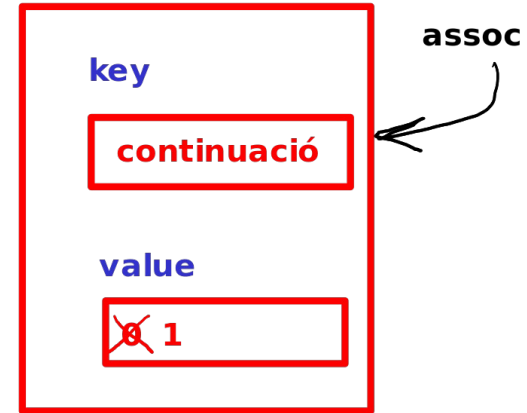
Instància d'Association
<continuació, 0>


```
| assoc |  
assoc := Continuation callcc: [ :cc | cc -> 0 ].  
assoc value: assoc value + 1.  
self assert: assoc value ~= 5.  
assoc value = 4  
ifFalse: [ assoc key value: assoc ]
```

← assoc value val 1, així que això és fals

Instància d'Association
<continuació, 0>

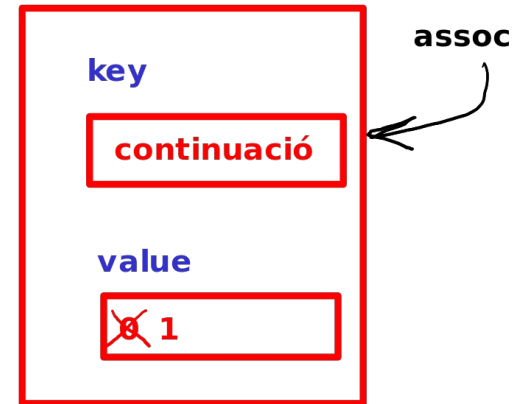


```
| assoc |  
assoc := Continuation callcc: [ :cc | cc -> 0 ].  
assoc value: assoc value + 1.  
self assert: assoc value ~= 5.  
assoc value = 4  
ifFalse: [ assoc key value: assoc ]
```

↑
(assoc key) és la continuació, i li
envio el missatge #value: amb
paràmetre l'objecte referenciat
per assoc

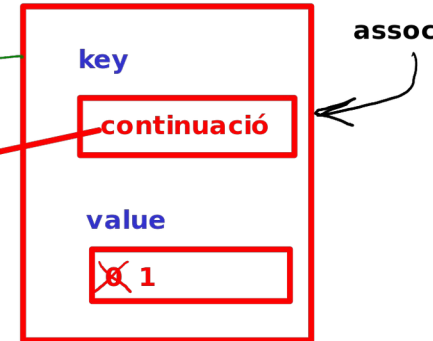
Instància d'Association
<continuació, 0>

Avaluar la continuació amb paràmetre assoc vol dir que tot el que s'estava fent s'abandona, i posem en el seu lloc la continuació...

```
| assoc |  
assoc := <.  
assoc value: assoc value + 1.  
self assert: assoc value ~= 5.  
assoc value = 4  
    ifFalse: [ assoc key value: assoc ]
```

Instància d'Association
<continuació, 0>

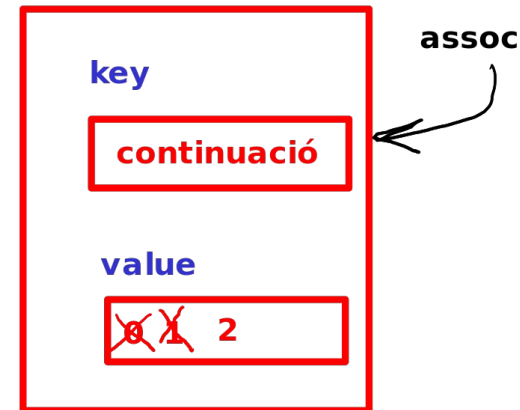

... amb assoc com a paràmetre, que vol dir que és com si l'enviament del missatge #callcc: hagués retornat assoc

I ara continuem executant, tornant a incrementar l'atribut value d'assoc...

```
| assoc |  
assoc := ...  
assoc value: assoc value + 1.  
self assert: assoc value ~= 5.  
assoc value = 4  
    ifFalse: [ assoc key value: assoc ]
```

Instància d'Association
<continuació, 0>

I així vaig fent, fins que l'atribut value d'assoc valgui 4, i el programa s'acaba (hauria de ser obvi per quina raó s'acaba, us ho deixo com exercici)

Fixeu-vos que l'atribut key d'assoc, la continuació, no canvia MAI, i que les assignacions a assoc en avaluar la continuació consisteixen essencialment en assignar (la referència a) assoc, a assoc, és a dir, es queda amb el mateix valor que ja tenia.

```
| assoc |  
assoc := Continuation callcc: [ :cc | cc -> 0 ].  
assoc value: assoc value + 1.  
self assert: assoc value ~= 5.  
assoc value = 4  
ifFalse: [ assoc key value: assoc ]
```

Aquest és un exemple de com iterar amb continuacions. Més endavant en veurem de més sofisticats